

**QISACIQ
AZƏRBAYCAN
TÜRKÇƏSİ
HAQQINDA**

Seçib Yenidən Sahmanlayan:
Küyülü Səid Nəccari

Önsöz

Əlinizdəki yazının hədəfi Azərbaycan Türkcəsinin səsbilimi və qramerinin əsaslarını öyrətməkdir. Bu yazını oxumaqla Azərbaycan Türkcəsi haqqında təməl bir bilgiyə sahib olacaqsınız.

İçindəkilər:

1-ci Dərs: Əlifba.....	3
2-ci Dərs: Səs.....	5
3-cü Dərs: Kar və Cingiltili Səssizlər	6
4-cü Dərs: Qalın və İncə Səslilər	7
5-ci Dərs: Dodaqlanan və Dodaqlanmayan Səslilər.....	8
6-cı Dərs: Səsli Uyğunluğu (Ahəng) Qanunu	9
7-ci Dərs: Ardıcılıq Qanunu	10
8-ci Dərs: Heca.....	11
9-cu Dərs: Sözlərin Son Hərfi.....	12
10-cu Dərs: Söz və Onun Quruluşu.....	13
11-ci Dərs: Düzəltmə Sözlər və Sözdüzəldici Şəkilçilər.....	14
12-ci Dərs: Mürəkkəb Sözlər və Onların Yazılışı	15
13-cü Dərs: Şəkilçilərin Növləri	16
14-cü Dərs: Şəkilçilərin Yazılışı.....	17
15-ci Dərs: Nitq Bölmələri	18
16-cı Dərs: İsim (Ad)	19
17-ci Dərs: İsimlərin Quruluşca Növləri	20
18-ci Dərs: İsimlərdə Bağlılıq	23
19-cu Dərs: İsmnin Halları	26
20-ci Dərs: Bağlılıq və Hal Şəkilçiləri Birlikdə.....	29
21-ci Dərs: İsimlərdə Xəbər Əlaməti	32
22-ci Dərs: Sifət.....	34
23-cü Dərs: Sifətlərin Dərəcəsi	38
24-cü Dərs: Say.....	40
25-ci Dərs: Əvəzlilər	41
26-cı Dərs: Eyləm.....	43
27-ci Dərs: Anasöz.....	45
28-ci Dərs: Eyləmin Danması.....	46
29-cu Dərs: Tə'sirli və Tə'sirsiz Eyləmlər	47
30-cu Dərs: Eyləmlərin Növü	49
31-ci Dərs: Eyləmlərdə Zaman	51
32-ci Dərs: Eyləmlərdə Bitişən Şəxs Əvəzliləri	55
33-cü Dərs: Eyləmin Şəkilləri.....	56
34-cü Dərs: Eyləmin Ümumi Şəkilləri	59
35-ci Dərs: Eyləmlik Bağlamalar	60
36-cı Dərs: Zərf.....	62
Qaynaqça:.....	63

1-ci Dərs: Əlifba

Azərbaycan Türkcəsi, indiyəcən, üç əlifbada yazılıbdır. Quzey Azərbaycanda Ərəb, Kiril və Latin əlifbalarında, Güney Azərbaycanda isə, yalnız, Ərəb əlifbasında yazılıb. Burada üç əlifbanın üçü də, örnəklərlə gətirilir.

LATIN		КИРИЛ		عرب	
A a	ana	А а	ана	آنا	آا
B b	baba	Б б	баба	بابا	بب
C c	can	Ч ч	чан	جان	جج
Ç ç	çay	Ч ч	чај	چای	چچ
D d	dar	Д д	дар	دان	د
E e	ev	Е е	ев	اٲو	اٲ اٲ
Ə ə	ət	Ə ə	ət	ات	هه
F f	fal	Ф ф	фал	فال	فف
G g	get	К к	кет	گٲت	گگ
Ğ ğ	ağ	Ғ ғ	aғ	آغ	غغ
H h	hara, hal	Һ һ	һара, һал	هارا، حال	هه هه هه
X x	xal	Х х	хал	خال	خخ
I ı	ışıq	Ы ы	ышыг	ايشیق	ی ی ا ا ا ا
İ i	isti	И и	исти	ايگيد	ی ی ا ا ا ا

LATIN		КИРИЛ		عرب	
J j	jel	Ж ж	жел	ژئل	ژ
K k	kiçik	К к	кичик	کیچیک	ک ک
Q q	qan	Г г	ган	قان	ق ق
L l	lal	Л л	лал	لال	ل ل
M m	mən	М м	мән	من	م م
N n	nənə	Н н	нәнə	ننه	ن ن
O o	otaq	О о	он	اون	او و
Ö ö	öz	Ө ө	өз	اوز	او و
P p	pay	П п	пај	پای	پ پ
R r	artıq	Р р	артыг	آرتیق	ر
S s	sən, saniyə, sabun	С с	сән, санијə, сабун	سن، ثانیه، صابون	س س ث ث ص ص
Ş ş	şal	Ш ш	шал	شال	ش ش
T t	tar, tayfa	Т т	тар, тајфа	تار، طایفا	ت ت ط ط
U u	umud	У у	умуд	اومود	او و
Ü ü	üst	Ү ү	үст	اوست	او و
V v	vətən	В в	вəтəн	وطن	و
Y y	yar	Ј ј	јар	يار	ی ی
Z z	ziğ, zillət, zərbə, zalim	З з	зығ, зиллəт, зəрбə, залим	زیغ، ذیلت، ضربه، ظالم	ز ذ ض ظ
'	şe'r	'	ше'р	شعر	ع ع أ أ

Aşağıdakı cümləni üç əlifbada yazırıq:

- Azərbaycan bizim vətənimizdir.

- Азəрбајчан бизим вəтəнимиздир.

- آذربایجان بیزیم وطنیمیزدیر.

2-ci Dərs: Səs

Azərbaycan Türkcəsində səslər iki yerə bölünür: səslilər və səssizlər. Səsliləri tələffüz edəndə, hava azad şəkildə ağızdan çıxır. Azərbaycan Türkcəsində doqquz səsləlidir:

- **Aa:** *adam*
- **Ee:** *ev*
- **Əə:** *əl*
- **Iı:** *qız*
- **İi:** *dil*
- **Oo:** *yol*
- **Öö:** *göz*
- **Uu:** *duz*
- **Üü:** *üz*

Səssizlərin tələffüzündə, hava axını ağızdan çıxanda, bir maneyə rast gəlir. Azərbaycan Türkcəsində 23 səssiz vardır:

B, C, Ç, D, F, G, Ğ, H, X, J, K, Q, L, M, N, P, R, S, Ş, T, V, Y, Z.

3-cü Dərs: Kar və Cingilti Səssizlər

Azərbaycan Türkcəsinin səssizləri ya kar ya da cingilti olur.

Kar səssizləri tələffüz edəndə, səs telləri titrəmir və səs eşidilmir: **p, t, k** kimi.

Cingilti səssizləri tələffüz edəndə, səs telləri titrəyir və səs eşidilir: **b, n, z** kimi.

Azərbaycan Türkcəsində kar səssizlərə nisbət, cingilti səssizlər çox işlənir.

4-cü Dərs: Qalın və İncə Səslilər

Azərbaycan Türkcəsində olan səslilərdən dördü qalındır:

- a
- ı
- o
- u

Bu səsliləri deyəndə, dil arxa tərəfdə yuxarı qalxır və səs qalın çıxır. Bunlara dilarxası və ya qalın səslilər deyilir.

Qalan beş səsli incədir:

- e
- ə
- i
- ö
- ü

Bu səsliləri deyəndə, dilin qabaq bölümü öndə qalır və səs incə çıxır. Bunlara incə səslilər deyilir.

Səslilərdən o, ö, e, əsl Türk sözlərində birinci hecada gələ bilər.

"Azərbaycan Türkcəsinin səsliləri qısadır."

5-ci Dərs: Dodaqlanan və Dodaqlanmayan Səslilər

Səslilərin bə'zisini deyəndə, dodaqlar girdələşib irəli uzanır. Belə səslilərə dodaqlanan səslilər deyilir:

- **o**
- **ö**
- **u**
- **ü**

Qalan beş səslini deyəndə dodaqlar təbii halda qalır və səs tələffüzünə qatılmır. Bunlara dodaqlanmayan səslilər deyilir:

- **a**
- **e**
- **ə**
- **ı**
- **i**

6-cı Dərs: Səsli Uyğunluğu (Ahəng) Qanunu

Əsl Türk sözlərində, səslilər ya incə olar ya da qalın. Demək, bir sadə sözdə səslilərin hamısı bir cinsdən olmalıdır.

Sözlərdə qalın vəya incə səslilərin bir cinsdən olmasına səsli uyğunluğu (ahəng) qanunu deyilir, örnək- lər:

- **qalın:**

- **oyun**
- **ayaq**
- **dodaq**
- **yoldaşlıq**
- **vurğun**

- **incə:**

- **evli**
- **eşik**
- **süpürgə**
- **kəndçi**
- **dirsək**
- **ödəmək**

7-ci Dərs: Ardıcılıq vəya Səsilərin Bir-birinin Dalınca Gəlməsi Qanunu

Əsl Türk sözləri, səsilər müəyyən tərtiblə düzüləndə, düzəlir.

Bu tərtibə, ardıcılıq vəya səsilərin bir-birinin dalınca gəlməsi qanunu deyilir.

Demək, bu dilin sözünün birinci səlisini bilsək, səslə uyğunluğu qanunu yardımı ilə, sonrakı hecalarda gələn səsiləri də tə'yin edə bilərik.

Örnək:

- **getdikcə**
- **dondurma**
- **tökülmək.**

8-ci Dərs: Heca

Sözlər parça-parça deyilir; hər parça bir hecadır və hər hecada bir səsli vardır:

- **birhecalı**: at, göz
- **ikihecalı**: ana, qoçaq
- **üçhecalı**: qardaşlıq, dumanlıq
- **dördhecalı**: yazıçılıq, Azərbaycan
- **beşhecalı**: Azərbaycanlı, yaşıllaşdırmaq

Azərbaycan Türkcəsinin əsl sözlərini nəzərə alaraq, beş növ heca görürük :

1. **Tam açıq heca**: sözün əvvəlində gələr və yalnız bir səslidən ibarət olar, nümunə: a + na, a + çıq.
2. **Açıq heca**: bir səssizlə bir səslidən ibarətdir və sözün hər yerində gələ bilər, nümunə: ba + ba, bi + bi.
3. **Qapalı heca**: bir səsli ilə bir səssizdən qurulan hecadır. Bu heca sözün hər yerində gələ bilər, nümunə: at, üç.
4. **Tam qapalı heca**: iki səssizin arasında bir səslidən ibarət olan hecadır. Bu heca sözün hər yerində işlənir, nümunə: bal, gül.
5. **İkinci tam qapalı heca**: üç səssiz və birinci səssizdən sonra gələn bir səslidən ibarət olan hecadır. Sonrakı iki səssizdən biri mütləq cingiltili olmalıdır, nümunə: sərt, qurd.

9-cu Dərs: Sözlərin Son Hərfi

Azərbaycan Türkcəsinin sözləri eşidildiği kimi yazılır:

1. Axırı "q" ya "ğ" və ya "x" tələffüz olan sözlər, əgər təkhecalı olsalar, "ğ" ya "x" və əgər iki və ya çoxhecalı olsalar, "q" şəklində yazılar. Örnək: *çox*, *yağ*, *bax*, *ziğ*, *uşaq*, *qaçmaq*.
2. Qalın səslili anasözlər (məsdər) "q", incə səslilər isə "k" ilə bitər, örnək: *yazmaq*, *olmaq*, *yemək*, *sönmək*.
3. Sözlərin axırındakı "q" hərfi, iki səslili arasına düşsə, "ğ" hərfinə çevrilər, örnək: *uşaq + ı* → *uşağı*.
4. İki və ya çox hecalı sözlərin sonundakı "t" hərfi, iki səslili arasına düşəndə, "d" hərfinə çevrilər. Örnək: *qaçırt + ır* → *qaçırdır*, *unut + ur* → *unudur*.
5. Sözlərin sonundakı "k" hərfi, iki səslili arasına düşəndə, "ğ" və ya "y" hərfinə çevrilir. Örnək: *çörək + i* → *çörəyi* (*çörəği*), *əmək + i* → *əməyi* (*əməği*).

10-cu Dərs: Söz və Onun Quruluşu

Sözlər quruluşlarına görə üç cür olur:

1. Sadə sözlər: həmişə sabit qalıb, təklidə anlamı (mə'na) olan, bir hərfi düşsə anlamını itirən sözlərə sadə sözlər deyilir.

Örnək: ana, bacı, divar.

2. Düzəltmə sözlər: bir sadə söz və sözdüzəldən şəkilçidən ibarət olan sözlərə, düzəltmə sözlər deyilir.

Örnək: vətəndaş → vətən + daş, atlı → at + lı.

3. Mürəkkəb sözlər: iki vəya neçə kökdən düzələn sözlərə, mürəkkəb sözlər deyilir.

Örnək: istiot → isti + ot, əlüzyuyan → əl + üz + yuyan.

"Sözün dəyişilməyən və müstəqil anlamı olan bölümünə, kök deyilir."

"Sözün dəyişən və müstəqil işlənməyən bölümünə, şəkilçi vəya ək deyilir."

11-ci Dərs: Düzəltmə Sözlər və Sözdüzəldici Şəkilçilər

Yeni söz düzəltmək üçün, köklərə artırılan şəkilçilərə, sözdüzəldici şəkilçilər deyilir.

Örnək:

gözlük

gözlü

gözətçi

gözsüz

Yuxarıdakı örnəklərdə "göz" sözünə çeşidli (müxtəlif) şəkilçilər qoşmaqla, cürbəcür sözlər yaranır.

12-ci Dərs: Mürəkkəb Sözlər və Onların Yazılışı

Mürəkkəb sözlər, aşağıdakı qaydalarla yaranır:

1. İki və hərdən üç sadə sözün birləşməsindən,
örnek: Düz Küyü, qaraqaş, uzunburun
2. Yaxınanlamlı iki sözün birləşməsindən,
örnek: ev-eşik, üst-baş, çal-çağır
3. Eyni sözlərin təkrarı ilə,
örnek: üzbəüz, baş-başa
4. Ziddanlamlı sözlərin birləşməsindən,
örnek: yer-göy, gecə-gündüz

13-cü Dərs: Şəkilçilərin Növləri

Azərbaycan Türkcəsində şəkilçilər görəvlərinə (vəzifə) görə iki yerə bölünür:

1. Sözdüzəldici şəkilçilər: bə'zi şəkilçilər, sözə artırılanda, o sözün anlamını dəyişib yeni-anlamılı söz yaradar. Belə şəkilçilərə, sözdüzəldici şəkilçilər deyilir.

Örnək:

-çı → boyaqçı,

-suz → sussuz,

-li → yeməli,

-lıq → ağalıq

2. Sözdəyişdirici şəkilçilər: bə'zi şəkilçilər sözə artırılanda, onun yalnız zahirdəki şəklini dəyişib, anlamında heç bir dəyişiklik yaratmır. Belə şəkilçilərə, sözdəyişdirici şəkilçilər deyilir.

Örnək:

-da → dağda,

-dən → Küyüdən,

-a → yoldaşa,

-yə → dərəyə

14-cü Dərs: Şəkilçilərin Yazılışı

1. Sözlərin son səslisinin ancaq qalın və ya incəliyinə bağlı olan şəkilçilər, iki şəkili olur. Belə şəkilçilərin qalınlarında "a" incələrində isə "ə" səslisi işlənir. Örnək:

- a. qalın sözdəyişdirici şəkilçilər: **-lar** → **qapılar**, **-da** → **dağda**, **-dan** → **uşaqdan**
- b. incə sözdəyişdirici şəkilçilər: **-lər** → **evlər**, **-də** → **gündə**, **-dən** → **çiçəkdən**
- c. qalın sözdüzəldici şəkilçilər: **-ma** → **qalma**, **-an** → **yanan**
- ç. incə sözdüzəldici şəkilçilər: **-mə** → **gülmə**, **-ən** → **sevinən**

2. Sözlərin son səslisinin qalın və ya incəliyi, ha belə dodaqlanan və ya dodaqlanmayan olmasına bağlı olan şəkilçilər dördçesidli olur. Belə şəkilçilərin qalınlarında, səslə uyğunluğu qanununa görə "ı" və ya "u", incələrində isə "i" və ya "ü" işlənir, örnək:

- a. qalın sözdəyişdirici şəkilçilər: **-ı** → **qarpızı**, **-ın** → **qarpızın**, **-u** → **duzu**, **-un** → **duzun**
- b. incə sözdəyişdirici şəkilçilər: **-i** → **dili**, **-in** → **dilin**, **-ü** → **günü**, **-ün** → **günün**
- c. qalın sözdüzəldici şəkilçilər: **-lıq** → **yaylıq**, **-sız** → **paltarsız**, **-luq** → **qonşuluq**, **-suz** → **odunsuz**
- ç. incə sözdüzəldici şəkilçilər: **-lik** → **kölgəlik**, **-siz** → **evsiz**, **-lük** → **gözlük**, **-süz** → **gülsüz**

15-ci Dərs: Nitq Bölümləri

Hər dilin sözləri çeşidli bölümlərə bölünür. Onlara nitq bölümləri deyilir.

Azərbaycan Türkcəsində on cür nitq bölümü vardır. Bunlardan bə'zisinin məndən eşikdə, müstəqil anlamı olur. Bunlara əsas nitq bölümləri deyilir. Azərbaycan Türkcəsində yeddi cür əsas nitq bölümü var:

1. **isim**: ana, vətən
2. **sifət**: ağ, böyük
3. **say**: bir, iki
4. **əvəzlik**: mən, sən
5. **eyləm (fe'I)**: yazdım, gedirəm
6. **zərf**: yavaş, diqqətlə
7. **nida**: ax! hoy!

Məndən eşikdə müstəqil anlamı olmayan nitq bölümlərinə, köməkçi nitq bölümləri deyilir.

1. **qoşma**: sarı, -dək, kimi, görə
2. **bağlayıcı**: həm, da, yoxsa, ancaq
3. **ədat**: ki, -mi, bəs, ha

16-cı Dərs: İsim (Ad)

Şeylər və kimsələrin adını bildirən sözlərə, isim deyilir:

- 1. özəl (xüsusi) isimlər:** varlığı tək olan şeyləri bildirən sözlərə deyilir, örnək: *Savalan, Babək, Təbriz.*
- 2. genəl (ümumi) isimlər:** cinsibir şeylərin ümumi adı olan sözlərə deyilir, örnək: *adam, kitab.*
- 3. mücərrəd isimlər:** maddə xaricində olan və əllənmə- yən şeylərin adına deyilir, örnək: *yaxşılıq, qoçaqlıq.*
- 4. mücərrəd olmayan isimlər:** canlılar və cansızların adına deyilir, örnək: *su, quş.*
- 5. təklik isimlər:** isimlərin çoxu, sonunda toplu (cəm) əlaməti olmayanda, tək bir şeyi bildirir. Belə isimlərə, təklik isimlər deyilir, örnək: *ata, ev.*
- 6. çoxluq isimlər:** sonunda toplu əlaməti olmayanda da çoxluğu bildirən adlara deyilir, örnək: *el, ulus, sürü.*
- 7. isimlərin toplusu:** Azərbaycan Türkcəsində isimlərin toplu əlaməti, ikiçəşidli *"-lar, -lər"*-dən ibarətdir. İsmın son səslisi qalın olsa *"-lar"*, incə olsa *"-lər"*-dən yararlanarlar, örnək: dost → dostlar, qarpız → qarpızlar, çöl → çöllər, gəmi → gəmilər.

17-ci Dərs: İsimlərin Quruluşca Növləri

1. Sadə isimlər: bir kökdən ibarət olan və bir hərfi düşəndə anlamını itirən isimlərə, sadə isimlər deyilir, örnək: *çörək, at*.
2. Düzəltmə isimlər: bir kök və bir vəya bir neçə södüzəldici şəkilçidən əmələ gələn isimlərə, düzəltmə isimlər deyilir.

Çağdaş Azərbaycan Türkcəsinin standard şivəsində var olan düzəltmə isimlər:

- i. Türkcə şəkilçilərlə düzələnələr:
 - lıq, -lik, -luq, -lük**: *dağlıq, çərçilik, ucuzluq, düzlük*
 - ça, -çə**: *qazança, dəftərçə*
 - laq**: *duzlaq, çaylaq*
 - çı, -çi, -çu, -çü**: *yazıçı, çörəkçi, odunçu, üzümçü*
 - lı, -li, -lu, -lü**: *dadlı, evli, duzlu, sözlü*
 - daş**: *yoldaş, əməkdaş, vətəndaş*
 - cıq, -cik, -cuq, -cük, -cığaz, -ciyəz**: *anacıq, evcik, yavrucuq, gözcük, qızcığaz, nənəciyəz*
- ii. Fars və Ərəb dillərindən alınmış şəkilçilərlə həmən dillərdən alınmış sözlərdən düzələn düzəltmə isimlər:
 - ıyyət**: *ziddiyyət, şəxsiyyət*
 - yət, -at**: *ədəbiyyat, tə'limat*
 - ıyyə**: *səviyyə, fərziyyə*
 - i, -vi**: *Xaqani, Gəncəvi*
 - dar**: *eldar, havadar*

- iii. Avropa dillərindən alınmış şəkilçilərlə həmən dillərdən alınmış sözlərdən yaranan düzəltmə isimlər:
-izm: *idealizm* **-ist:** *maşinist* **-ik:** *akademik, biolijik*
- iv. Türkcə şəkilçilərlə həmən dilin eyləmlərindən düzələn isimlər:
-ıq, -ik, -uq, -ük: *qatıq, bilik, qoruq, hörük*
-ış, -iş, -uş, -üş: *qaçış, gəliş, uçuş, görüş*
-ma, -mə: *vuruşma, süzmə*
-aq, -ək, -q, -k: *yataq, sürək, daraq, ələk*
-caq, -cək: *sancaq, yelləncək*
-ım, -im, -um, -üm: *yığım, içim, udum, ölüm*
-qa, -gə: *qovurqa, süpürgə*
-ar, -ər: *açar, gülər*
-tı, -ti, -tu, -tü: *qışqırtı, göyərti, gurultu, üzüntü*
-qın, -kin, -qun, -gün, -ğın, -ğun: *basqın, kəskin, tutqun, süzgün, dalğın, vurğun*
-qı, -ki, -qu, -gü, -ğı, -ğu: *asqı, seçki, pusqu, bölgü, çalğı, sorğu*
-ın, -in: *axın, biçin*
-ı, -i, -u, -ü: *yazı, çəkij, pozı, ölçü*
-ıcı, -ici, -ucu, -ücü: *satıcı, bilici, sorucu, bölücü*
-inc, -inc, -unc, -ünc: *qaxınc, sevinc, qorxunc, gülünc*
-acaq, -əcək: *yanacaq, siləcək*
-cə: *düşüncə*

-gəc: *süzgəc*
-ac,-əc: *tıxac, döyəc*
-ir: *gəlir*
-ic: *ayrıç*
-ıntı, -inti, -untu, -üntü: *qazıntı, əzinti, ovuntu, çöküntü*
-maz, -məz: *solmaz, sönməz*

3. Mürəkkəb isimlər: iki və ya neçə müstəqil sözdən əmələ gələn sözlərə, mürəkkəb isimlər deyilir.
- i. iki müstəqil sözdən yarananlar: *Böyükağa, hacıleylək*
 - ii. bir sözün təkrarından əmələ gələnlər: *qala-qala, deyə-deyə*
 - iii. anlamca zidd olan iki sözün birləşməsindən əmələ gələnlər: *var-yox, az-çox*
 - iv. bir anlamlı və bir anlamsız sözün birləşməsindən əmələ gələnlər: *adam-madam, qız-mız*

18-ci Dərs: İsimlərdə Bağlılıq

Bir şeyin bir şəxsə bağlı vəya aid olduğunu bildirmək üçün, o şeyin isminin axırına müəyyən şəkilçilər artırarlar.

1. Birinci tək şəxsə bağlı olanda:

- i. bağlı olan tək şey səssiz ilə bitsə, bağlılıq əlaməti dördçəşidli *"-ım, -im, -um, -üm"* olar, **örnek:** *kitabım, Təbrizim, duzum, gülüm.*
- ii. bağlı olan tək şey səslilə qurtarsa, yuxarıdakı şəkilçilərin ilkin səslisi düşər, **örnek:** *anam, nənəm, quzum, sürüm.*
- iii. bağlı olan şey toplu olsa, *"-lar, -lər"* toplu əlaməti artırılıb, ondan sonra bağlılıq əlaməti *"-ım, -im"* gələr, **örnek:** *quzularım, güllərim.*

2. Birinci toplu şəxsə bağlı olanda:

- i. bağlı olan tək şey səssizlə bitsə, bağlılıq əlaməti dördçəşidli *"-ımız, -imiz, -umuz, -ümüz"* olar, **örnek:** *bağımız, evimiz, yurdumuz, gölümüz.*
- ii. bağlı olan tək şey səslilə qurtarsa, yuxarıdakı şəkilçilərin ilkin səslisi düşər, **örnek:** *anamız, nənəməz, quzumuz, güzgümüz.*
- iii. bağlı olan şey toplu olsa, *"-lar, -lər"* toplu əlaməti artırılıb, ondan sonra bağlılıq əlaməti *"-ımız, -imiz"* gələr, **örnek:** *qoyunlarımız, güzgülərimiz.*

3. İkinci tək şəxsə bağlı olanda:

- i. bağlı olan tək şey səssiz ilə bitsə, bağlılıq əlaməti dördçeşidli "-ın, -in, -un, -ün" olar, örnək: kitabın, evin, yurdun, gülün.
- ii. bağlı olan tək şey səsli ilə qurtarsa, yuxarıdakı şəkilçilərin ilkin səslisi düşər, örnk: anan, nənən, quzun, güzgün.
- iii. bağlı olan şey toplu olsa, "-lar, -lər" toplu əlaməti artırılıb, ondan sonra bağlılıq əlaməti "-ın, -in" gələr, örnək: kitabların, evlərin, quzuların, güllərin.

4. İkinci toplu şəxsə bağlı olanda:

- i. bağlı olan tək şey səssiz ilə bitsə, bağlılıq əlaməti dördçeşidli "-ınız = -ız, -iniz = -iz, -unuz = -uz, -ünüz = -üz" olar, örnək: kitabınız = kitabız, eviniz = eviz, yurdunuz = yurduz, sözünüz = sözüz.
- ii. bağlı olan tək şey səsli ilə qurtarsa, yuxarıdakı şəkilçilərin ilkin səslisi düşər, örnək: ananız = anaz, nənəniz = nənənəz, quzunuz = quzuz, güzgünüz = güzgüz.
- iii. bağlı olan şey toplu olsa, "-lar, -lər" toplu əlaməti artırılıb, ondan sonra bağlılıq əlaməti "-ınız = -ız, -iniz = -iz" gələr, örnək: kitablarınız = kitablarımız, gülləriniz = gülləriz.

5. Üçüncü tək şəxsə bağlı olanda:

- i. bağlı olan tək şey səssiz ilə bitsə, bağlılıq əlaməti dördçeşidli "-ı, -i, -u, -ü" olar, örnək: kitabı, evi, yurdu, sözü.

- ii. bağlı olan tək şey səslə ilə qurstarsa, "-s-" hərfi araya gələr, örnək: *anası, nənəsi, quzusu, güzgüsü.*
- iii. bağlı olan şey toplu olsa, "-lar, -lər" toplu əlaməti artırılıb, ondan sonra bağlılıq əlaməti "-ı, -i" gələr, örnək: *kitabları, evləri, quzuları, gülləri.*

6. Üçüncü toplu şəxsə bağlı olanda:

- i. bağlı olan tək şey səssiz ilə bitsə, bağlılıq əlaməti ikiçəşidli "-ları, -ləri" olar, örnək: *kitabları, qələmləri, quzuları, güzgüləri.*
- ii. bağlı olan tək şey səslə ilə qurtarsa, bağlılıq forması "i."-dəki kimidir.

19-cu Dərs: İsmi Halları

İsmlərin cümlə içində çeşidli şəkillərə düşməsinə, ismi halları deyilir:

1. Adlıq hal: bu, ismi birinci şəkli və adıdır və şəkilçisi olmaz. Bu hal "kim?" vəya "nə?" sorğularından birisinə cavab verir, **örnek:** *ana "Kim?", kitab "Nə?"*
2. Yiyəlik hal: bu hal iki şey arasında sahiblik, yiyəlik məzmununu bildirir. Bu halda olan ismlər "kimin?" vəya "nəyin?" sorğularından birisinə cavab verir, **örnek:** *Füzulinin qəzəli "Kimin qəzəli?"*

➤ Bu halın **şəkilçiləri** aşağıdakılardan ibarətdir:

- i. isim səssiz hərflə bitsə, sözün son səslisi ilə uyğun, dördçeşidli "-in, -in, -un, -ün" işlənir, **örnek:** *Azərbaycanın, elin, dostun, gülün.*
- ii. isim səslili hərflə bitsə, şəkilçi ilə ismi arasına bir "-n-" hərfi artırılır, **örnek:** *atanın, dirinin, quzunun, özünün.*

3. Yönlük hal: bu hal iş və hərəkətin yönünü (cəhət) vəya hədəfini bildirir. Özü də "hara?" vəya "nəyə?" sorğularından birisinə cavab verir, **örnek:** *Bağa gedirəm. "Hara gedirəm?", Kitaba baxıram. "Nəyə baxıram?"*

➤ **şəkilçilər:**

- i. isim səssiz hərflə bitsə, sözün son səslisi ilə uyğun, qalınlarda "-a", incələrdə isə "-ə" işlənər, **örnek:** *ağaca, evə.*

- ii. isim səslə hərflə bitsə, şəkilçi ilə ismin arasına bir "-y-" hərfi artırılır, **örnek:** *anaya, nəyə, küçəyə.*

4. Tə'sirlik hal: bu hal eyləmin (fe'l) tə'siri üstünə düşən isimləri göstərir. Bu halda işlənən isimlər "kimi?" və ya "nəyi?" sorğularından birisinə cavab verir, **örnek:** *Müəllimi gördüm. "Kimi gördüm?", Şe'ri oxudum. "Nəyi oxudum?"*

➤ **şəkilçilər:**

- i. isim səssiz hərflə bitsə, sözün son səslisi ilə uyğun, dördçeşidli "-ı, -i, -u, -ü" işlənər. **Örnek:** *otağı, vətəni, duzu, gözü.*
- ii. isim səslə hərflə bitsə, şəkilçi ilə ismin arasına "-n-" hərfi artırılır. **Örnek:** *ananı, bəbəni, quzunu, düyünü.*

5. Yerlik hal: bu halda, isim işin və ya hərəkətin baş verdiyi yeri bildirir. Bu haldakı isimlər, "kimdə?", "nədə?" və ya "harada?" sorğularından birisinə cavab verir, **örnek:** *Kitab Aydındadır. "Kitab kimdədir?"*

➤ **şəkilçilər:**

- i. ismin son səslisi qalın olsa, "-da" şəkilçisi ismin sonuna artırılır. **Örnek:** *anada, zürddə, otaqlarda.*
- ii. ismin son səslisi incə olsa, "-də" şəkilçisi ismin sonuna artırılır. **Örnek:** *evdə, çöldə, evlərdə.*

6. Çıxışlıq hal: bu hal iş və ya hərəkətin çıxdığı nöqtəni bildirir. İsimlər bu halda, "kimdən?", "nədən?" və ya "haradan?" sorğularından birisinə cavab verir,

örnek: *Anar məktəbdən gəldi. "Anar haradan gəldi?"*

➤ **şəkilçilər:**

i. ismin son səslisi qalın olsa, "-dan" şəkilçisi ismin sonuna artırılır, **örnek:** *andan, bağdan, babalardan.*

ii. ismin son səslisi incə olsa, "-dən" şəkilçisi ismin sonuna artırılır, **örnek:** *evdən, səndən, körpələrdən.*

➤ isimlər həm bağlılıq, həm də hal şəkilçisi qəbul edəndə, ilkcə bağlılıq, sonra isə hal şəkilçisi yazılır, **örnek:** *qardaşıma, qardaşımızda, ...*

20-ci Dərs: Bağlılıq və Hal Şəkilçiləri Birlikdə

"isim + bağlılıq + hal şəkilçisi"

1. Qalın dodaqlananlarda: ikinci tək şəxsə aid olanda →

- i. **adlıq**: səssizlə bitəndə → *odunun*, səslə ilə bitəndə → *quyun*
- ii. **yyəlik**: səssizlə bitəndə → *odununun*, səslə ilə bitəndə → *quyunun*
- iii. **yönlük**: səssizlə bitəndə → *odununa*, səslə ilə bitəndə → *quyuna*
- iv. **tə'sirlik**: səssizlə bitəndə → *odununu*, səslə ilə bitəndə → *quyunu*
- v. **yerlik**: səssizlə bitəndə → *odununda*, səslə ilə bitəndə → *quyunda*
- vi. **çıxışlıq**: səssizlə bitəndə → *odunundan*, səslə ilə bitəndə → *quyundan*

2. Qalın və incə dodaqlanmayanlarda: ikinci tək şəxsə aid olanda →

- i. **adlıq**: səssizlə bitəndə → *qardaşın*, səslə ilə bitəndə → *bibin*
- ii. **yyəlik**: səssizlə bitəndə → *qardaşının*, səslə ilə bitəndə → *bibinin*
- iii. **yönlük**: səssizlə bitəndə → *qardaşına*, səslə ilə bitəndə → *bibinə*
- iv. **tə'sirlik**: səssizlə bitəndə → *qardaşını*, səslə ilə bitəndə → *bibini*

- v. **yerlik**: səssizlə bitəndə → *qardaşında*, səsli ilə bitəndə → *bibində*
- vi. **çığışlıq**: səssizlə bitəndə → *qardaşından*, səsli ilə bitəndə → *bibindən*
3. Səsli ilə bitənlər (qalın dodaqlanmayan və incə dodaq-lananlar): ikinci tək şəxsə aid →
- i. **adlıq**: qalın səsli ilə bitəndə → *anan*, incə səsli ilə bitəndə → *hülün*
- ii. **yyələlik**: qalın səsli ilə bitəndə → *ananın*, incə səsli ilə bitəndə → *hülünün*
- iii. **yönlük**: qalın səsli ilə bitəndə → *anana*, incə səsli ilə bitəndə → *hülünə*
- iv. **tə'sirlik**: qalın səsli ilə bitəndə → *ananı*, incə səsli ilə bitəndə → *hülünü*
- v. **yerlik**: -qalın səsli ilə bitəndə → *ananda*, -incə səsli ilə bitəndə → *hülündə*.
- vi. **çığışlıq**: qalın səsli ilə bitəndə → *anandan*, incə səsli ilə bitəndə → *hülündən*
- Bu iki şəkilçi isimlərə artırılarda, gördüyümüz kimi, standard şivə normaları ilə, ikinci tək şəxsdə yiyəlik, yönlük və tə'sirlik halında bir sıra dolaşılıqlar irəli gəlir. Bu dolaşılıqları aradan qaldırmaq üçün, Güney Azərbaycanda, çox ləhcələrdə, həmən üç "-ın" bağlılıq şəkilçisinin "-n-" hərfini "-v-" hərfinə çevirirlər, örnək:
- i. **yyələlik**: *odununun* → *odunuvun*, *quyunun* → *quyuvun*, *qardaşının* → *qardaşıvın*, *ananın* → *anavın*, *hülünün* → *hülüvün*

- ii. **yönlük:** *odununa → odunuva, quyuuna → quyuuva, qardaşına → qardaşıva, bibinə → bibivə, anana → anava, hülünə → hülüvə*
- iii. **tə'sirlik:** *odununu → odununuvu, quyunu → quyunuvu, qardaşını → qardaşıvı, bibini → bibivi, ananı → anavı, hülünü → hülüvü*

21-ci Dərs: İsimlərdə Xəbər Əlaməti

Xəbər şəkilçiləri bunlardır:

1. Birinci tək şəxs:

- i. söz səssizlə bitsə, qalın səslilərdə "-am", incələrdə isə "-əm" olar, **örnek:** *qoçağam, gəncəm.*
- ii. söz səslilə ilə bitsə, yuxarıdakı şəkilçilər işlənər, amma iki səslilə arasında "-y-" hərfi gələr, **örnek:** *atayam, nənəyəm.*

2. Birinci toplu şəxs:

- i. söz səssizlə bitsə, dördçəşidli "-ıq, -ik, -uq, -ük" gələr, **örnek:** *insanıq, gəncik, qohumuq, böyügük.*
- ii. söz səslilə ilə bitsə, iki səslilə arasında "-y-" hərfi gələr, **örnek:** *bacıyıq, körpəyik, odunçuyuq, sürücüyük.*

3. İkinci tək şəxs: həm səslilə, həm də səssiz hərflə bitən sözlərin son səslisi qalın olsa "-san", incə olsa "-sən" işlənər, **örnek:** *qoçaqsan, babasan, nənəsən, böyüksən.*

4. İkinci toplu şəxs: sözün son səslisiylə ilgili, dördçəşidli "-sınız = -sız, -sınız = -süz, -sunuz = -suz, -sünüz = -süz" işlədilir, **örnek:** *qoçaqsınız = qoçaqsız, devsınız = devsüz, qohumsunuz = qohumsuz, düzsünüz = düzsüz.*

5. Üçüncü tək şəxs: sözün son səslisiylə ilgili, dördçəşidli "-dır, -dir, -dur, -dür" gələr, **örnek:** *anadır, evdir, ovçudur, üzümdür.*

6. Üçüncü toplu şəxs: 5-cidəki şəkilçilərdən sonra, qalınlarda *"-lar"*, incələrdə isə *"-lər"* artırılır, **örnək:** *qoçaqdırlar, nənədirlər, oğrudurlar, düzdürlər.*

➤ Xəbər əlamətinin danması: bu əlamət *"deyil = dəgil"*-dən ibarətdir. Şəkilçilər bu əlamətin sonuna artırılır, **örnək:**

❖ *deyiləm, deyilsən, deyildir*

❖ *deyillik, deyilsiz, deyillər.*

22-ci Dərs: Sifət

İsimplərin necəliyini bildiren sözlərə, sifət deyilir.

Azərbaycan Türkcəsində:

1. sifət isimdən qabaq gələr: *gözəl qız, qırmızı alma*.
2. sifət xəbər olsa, isimdən sonra gələr: *vətən əzizdir*.

➤ Sifətlərin quruluşca növləri:

1. Sadə sifətlər: bir kökdən ibarət olar.

i. **rəng**: *ağ, qara*

ii. **nəcürlük**: *yaxşı, pis*

iii. **ölçü və həcm**: *uca, qısa*

iv. **dad**: *şirin, acı*

v. **üzündəki əlamət**: *şil, qoca*

vi. **istilik və ağırlıq**: *ağır, isti*

2. Düzəltmə sifətlər: bir söz və bir şəkilçidən düzəlir.

i. **isimlik sifətlər**: bir isim + şəkilçi

-lı, -li, -lu, -lü: *dadlı, bilgili, yuxulu, dözümlü*

-sız, -siz, -suz, -süz: *adsız, evsiz, yolsuz, tüksüz*

-çı, -çi, -çu, -çü: *qaçaqçı, dəmirçi, odunçu, döyüşçü*

-lıq, -lik, -luq, -lük: *dağlıq, həftəlik, donluq, günlük*

-kı, -ki, -kü: *axşamkı, səhərki, bugünkü*

-kı, -ki: *atamdakı, evdəki*

-cı, -cil, -cul, -cül: *qabaqcı, işcil,
qohumcul, ölümcül*

ii. **eyləmlilik (fe'li) sifətlər:**

- **birinci dəstə:** adlıq isim → eyləm kökü
+ "an"/"ən"

Örnək: *qanan, görən, yazılmayan,
anlaşılmayan.*

- **ikinci dəstə:**

-mış, -miş, -muş, -müş: *qocalmış,
gəlmiş, qurumuş, görmüş*

-ar, -ər: *axar, gülər*

-acaq, -əcək (-yacaq, -yəcək):
olacaq, gələcək, yaşayacaq, ələyəcək

- **üçüncü dəstə:**

-malı, -məli: *oxumalı, görməli*

-ası, -əsi (-yası, -yəsi): *yazası,
oxuyası, görəsi, bürüyəsi.*

- **dördüncü dəstə:**

alınma, gəlmə

- **beşinci dəstə:**

-ağan, -əyən: *qapağan, hürəyən*

-qan, -kən: *çalışqan, döyüşkən*

-aq, -ək: *qorxaq, işlək*

-ğın (-ğın, -ğun, -gin, -gün) və -qın
(-qın, -qun, -kin, -kün):

söz cingiltili səssizlə bitsə, “-ğın”-gillər artırılar: *azğın, solğun, əzgin, düzgün*

söz kar səssizlə bitsə, “-qın”-gillər artırılar: *satqın, tutqun, kəskin, küskün*

-ıcı, -ici, -ucu, -ücü, -yıcı, -yici, -yucu, -yücü: *alıcı, keçici, yorucu, sürücü, partlayıcı, ələyici, qoruyucu, bürüyücü*

-ıq, -ik, -uq, -ük: *batıq, kəsik, uçuq, sönük*

-caq, -cək: *utancaq, sevincək*

-inc, -inc, -unc, -ünc: *qorxunc, gülünc*

-c: *qısqanc, iyrenc*

-ım, -im, -um, -üm: *atım, içim, tutum, bölüm*

-dıq, -dik, -duq, -dük: *aldığım, gəzdiyim, olduğum, gördüyün*

-ə: *kəsə*

3. Mürəkkəb sifətlər: iki sözün birləşməsindən düzəlir.

i. Türkcə sözlərlə əmələ gələnlər:

a. **iki sifətin təkrarından düzələnlər:**

yaşıl-yaşıl

b. **iki isimlik sifətdən düzələnlər:**

güllü-çiçəkli, bağlı-bağçalı

c. **bir sadə sifət və bir isimlik sifətdən düzələnlər:**

ucaboylu, istiqanlı

ç. **bir sadə sifət və bir isimdən düzələnlər:**

dikbaş, göygöz

- d. bir eyləmlik sifət və bir isimdən
düzələnələr: *açıqgöz*
- e. bağılılıq şəkilçisi olan bir isimlə bir
sifətdən düzələnələr: *gözütox,*
dilişirin
- ə. bir bağılılıq şəkilçisi olan isimlə
isimdən düzələn sifətlə
yarananlar: *üstü-örtülü, gözüqanlı*
- f. bir bağılılıq şəkilçisi olan isimlə bir
eyləmlik sifətdən düzələnələr: *alnı-*
açıq, yolunu-azmış
- g. mürəkkəb eyləmlərdən
düzələnələr: *tə'yid olunan*
- ğ. "-dan, -dən" şəkilçili bir isim və bir
sifətdən düzələnələr: *daşdan-yumşaq,*
dildən-iti
- h. bir say və bir sadə isimdən
düzələnələr: *beşbucaq, dördqapılı*
- ii. Ərəb və Fars dillərindən alınmış mürəkkəb
sifətlər:
- a. bir sifət və bir isimdən
düzələnələr: *xoşbəxt, bədtinət*
- b. bir say və bir isimdən
düzələnələr: *yekrəng*
- c. bir isim və ya əsl sifət və bir
eyləmlik sifətdən düzələnələr:
quşbaz, oyunbaz

23-cü Dərs: Sifətlərin Dərəcəsi

Çağdaş Azərbaycan Türkcəsində sifətin altı dərəcəsi vardır:

1. **Adi dərəcə:** bu dərəcədə olan sifətlər, şeylərin əlamətini adi şəkildə bildirir. **Örnək:** *qırmızı, çalışqan, yaxşı.*
2. **Qarşılaşdırma (müqayisə) dərəcəsi:** bu dərəcə iki və ya çox şeydə olan eyni keyfiyyəti qarşılaşdırır. Bu dərəcənin əlaməti üçdür:
 - i. **-raq, -rək:** *yaxşıraq, pisrək*
 - ii. **-dan, -dən:** bu şəkilçilər sifətlərə artırılmır, bəlkə iki isimdən, keyfiyyəti az olana əlavə olur: *Yuxu baldan şirindir.*
 - iii. **daha:** *daha böyük, daha gözəl*
3. **Üstünlük dərəcəsi:** bu dərəcə ilə, bir keyfiyyət, adi dərəcədən üstün göstərilir. Bu dərəcənin əlamətləri "ən, çox, lap, olduqca"-dan ibarətdir ki, sifətin başına artırılır: *ən gözəl, çox böyük, lap pis, olduqca yaxşı.*
4. **Şiddətləndirmə dərəcəsi:** bu dərəcə, sifətin tə'yinlik dərəcəsini şiddətləndirir. Bu formada, sifətin ilk hecasının səslisindən sonra " -m-, -p-, -s-, -r-" səssizləri-ndən birini gətirib, sonra sifətin özü bütöv şəkildə gəlir: *bomboş, sapsarı, qıpqırmızı, dupduru.*
5. **Kiçiltmə dərəcəsi:** bu dərəcə, şeylərdəki əlamət, sifət və keyfiyyətin adi dərəcədən az olduğunu bildirir. Bu dərəcənin şəkilçiləri aşağıdakılardır:

- i. -imtil, -imtil, -umtul, -ümtül: *sarımtıl, mavimtil, bozumtul, göyümtül*
- ii. -sov: *uzunsov, dəlisov*
- iii. -təhər: *qırmızı təhər, uzun təhər*
- iv. -mtıraq: *qırmızımtıraq, ağımtıraq*
- v. -ala: *ala qaranlıq, ala yarımçıq*
- vi. -şın: *ağşın, qaraşın*
- vii. açıq: *açıq qara, açıq sarı*

6. Çoxaltma dərəcəsi: sifətin bu dərəcəsində keyfiyyət, əlamət və sifətin miqdarı, adi dərəcəyə nisbət ya artır ya da azalır. Bu dərəcənin əlaməti “-ca, -cə” şəkilçisidir: *yaxşıca, qaraca*.

24-cü Dərs: Say

Şeylərin miqdarını, sayını bildirən sözlərə say deyilir. Azərbaycan Türkcəsində dörd cür say vardır:

1. Miqdar sayları:

- i. sadə saylar: birdən ona qədər (1-10), onluqlar, yüz, min, milyon və milyard sayları sadədir.
- ii. mürəkkəb saylar: iki və daha artıq sözlə ifadə olunan saylara, mürəkkəb say deyilir, **örnək:** *on beş, yüz doqquz.*

2. Sıra sayları: bu saylar, şeylərin sırasını bildirir. Bu saylar, miqdar saylarına dördçeşidli "-ıncı, -inci, -uncu, -üncü" şəkilçilərini artırmaqla düzəlir. **Örnək:** *altıncı, ikinci, doqquzuncu, üçüncü.*

3. Kəsr sayları: bu saylar bütöv bir sayın müəyyən miqdarını bildirir. **Örnək:** *yeddi tam və ondan üç (7.3).*

4. Qeyri-müəyyən saylar: bu saylar tam qeyri-müəyyən bir miqdarı nəzərdə canladırır. Bu saylar *"az, çox, xeyli, bir qədər, bu qədər, ..."* kimi sözlərdən ibarətdir.

25-ci Dərs: Əvəzlilər

Mətnədə isim ikinci dəfə gələndə, onun yerində oturan sözlərə əvəzlik (zəmir) deyilir. Görəv (vəzifə) əsasında əvəzlilərin aşağıdakı növləri vardır:

1. Şəxs əvəzliləri: bu əvəzlilər birinci, ikinci, üçüncü (tək, topla) şəxsləri bildirir. Bu əvəzlilər içsöz (məzmun) və anlamca üç cürdür:
 - i. əsas şəxs əvəzliləri: *mən, sən, o (tək), biz, siz, onlar (toplu)*
 - ii. yiyəlik şəxs əvəzliləri: *mənim, sənin, onun (tək), bizim, sizin, onların (toplu)*

Bu əvəzlilərin ikinci növü də vardır: *mənimki, səninki, onunku (tək), bizimki, sizinki, onlarınki (toplu)*
 - iii. qayıdış şəxs əvəzliləri: içsözü şəxsin özünə qaytaran əvəzlilərə, qayıdış əvəzliləri deyilir. İki cürdür:
 - a. "öz" ilə bağlılıq şəkilçilərindən düzələnələr: *özüm, özün, özü (tək), özümüz, özünüz (= özüz), özləri (toplu)*
 - b. "bilə" sözünə bağlılıq şəkilçilərini artırmaqla düzələnələr: *biləm, bilən, biləsi (tək), biləmiş, biləniz (= biləz), bilələri*
2. İşarə əvəzliləri: bu əvəzlilərin ən çox işlənənləri bunlardır: *bu, o, belə, elə, həmin, haman.*
3. Sorğu əvəzliləri: Azərbaycan Türkcəsində sorğu əvəzliləri bunlardır: *kim, nə, hara, hansı, haçan, neçə, necə, nə vaxt, nə zaman, hanı, hayan.*

4. Qeyri-müəyyən əvəzlilər: qeyri-müəyyən şəxslər vəya şeyləri bildirmək üçün qeyri-müəyyən əvəzlilər işləner. Bu əvəzlilərin növləri aşağıdakılardır:
- i. *kimi, kimisi, kimsə, kim isə, hər kəs, heç kəs, ...*
 - ii. *biri, birisi, hər biri, heç biri, heç bir, hər bir, ...*
 - iii. *nə isə, heç nə, hər nə, nəyinsə, nəyəsə, ...*
 - iv. *heç kəs, hər kəs, bir kəs, hər bir kəs, heç bir kəs, hər zad, heç zad, bir zad, hər bir zad, heç bir zad, filankəs, ...*
 - v. *neçəsi, bə'zi, bə'zisi, bə'ziləri, hamı, hamısı, ...*
5. Təyin əvəzliləri: bu əvəzlilər, cümlədə isimdən qabaq gələr və onları təyin edər. Onların ən çox işlənenləri bunlardır: *hər, bütün, eyni, filan, ...*

26-cı Dərs: Eyləm

İş, durum və hərəkət bildirən sözlərə, eyləm (fe'l) deyilir. Azərbaycan Türkcəsi, eyləm baxımından, dünyanın ən görkəmli dillərindəndir.

➤ Eyləmlərin quruluşca növləri:

1. Sadə eyləmlər: bir kökdən ibarət olan və bir hərfi dəyişdikdə, anlamı itən və ya dəyişən eyləmlərə deyilir. **Örnək:** *get, gəl, bil, qal.*

2. Düzəltmə eyləmlər: çeşidli sözlərə müəyyən şəkilçilər artırmaqla düzələn eyləmlərə deyilir. Bu eyləmləri yaradan şəkilçilər bunlardır:

-la, -lə: *duzla, işlə, qarala, cütlə, ikilə, yarila*

-laş, -ləş: *ayaqlaş, birləş, şirinləş, sözləş, hazırlaş*

-lan, -lən: *yollan, güclən, evlən, süslən, xumarlan, dillən*

-al, -əl, -l: *boşal, düzəl, çoxal, saral, dincəl, durul*

-ar, -ər: *otar, göyər, yaşar, qızar*

-a, -ə: *yaşa, boşa, ələ, dilə*

-ı, -i, -u, -ü: *acı, bərki, turşu, təngi*

-var: *suvar*

-sa: *susa*

-imsə, -ümsə: *mənimsə, qəribsə, gülümsə, özümsə*

-ılda, -ildə, -ulda, -üldə: *pıçılda, cingildə, xorulda, cürüldə*

-ıq, -ıx, -ik, -uq, -ux: *darıx, gecikik, yolux, karıx*

3. Mürəkkəb eyləmlər: bir isimlə bir eyləmdən əmələ gələn eyləmlərə deyilir. Azərbaycan Türkcəsində dörd növ mürəkkəb eyləm vardır:
- i. idi, imiş (-di, -miş): *yazmış idim, gəlmiş imiş, gələsi idi, getmişdi*
 - ii. ol, et, elə: *hazır ol, əmr et, rədd elə*
 - iii. bil: *yaza bildim, yaza bilərmişəm*
 - iv. isim + eyləm:
 - a. **adlıq halda olan isimlərlə düzələnlər:** *əl çək, göz qoy, baş vur, qulaq as*
 - b. **yönlük halda olan isimlərlə düzələnlər:** *başə düş, ələ sal, dilə düş, başə gəl*
 - c. **çıxışlıq halda olan isimlərdən düzələnlər:** *yoldan az, əldən sal, gözdən düş, başdan sov*
 - ç. **çox az hallarda, yerlik halda olan isimlərlə düzələnlər:** *gözdə-qulaqda ol, arxada sürün*

27-ci Dərs: Anasöz

Eyləmlərdə iş, hərəkət və halın adına anasöz (məsdər) deyilir. Azərbaycan Türkcəsində, anasözün əlaməti qalın səslə eyləmlərdə “-maq”, incələrdə isə “-mək”-dir, **örnek:** *yazmaq, girmək, dolmaq, getmək, vurmaq, bilmək.*

28-ci Dərs: Eyləmin Danması

İş və hərəkətin görüldüyünü göstərən eyləmlərə doğrulama, görülməməsini bildirənlərə isə danma eyləmi deyilir. Danma formasının əlaməti “-ma, -mə”-dir. Bu əlamət, bir-başa, şəkilçilərdən qabaq, eyləmin kökünə yapışar, **örnek:** *yatmamaq, bilmmək.*

29-cu Dərs: Tə'sirli və Tə'sirsiz Eyləmlər

Vasitəsiz tamamlıq (məf'ul) tələb edən eyləmlərə tə'sirli (mütəəddi) eyləm deyilir. Amma tə'siri işgörəndə qalıb, vasitəsiz tamamlıq istəməyən eyləmlərə tə'sirsiz (lazim) eyləm deyilir, **örnək**:

- **tə'sirli**: *görmək, oxumaq, almaq, demək*
- **tə'sirsiz**: *gəlmək, qaçmaq, batmaq, getmək*

➤ Tə'sirli eyləmlərin növləri:

1. Sadə və düzəltmə eyləmlərin bir qismi etkən (mə'lum) növdə, heç bir özəl əlamətə malik olmadan, tə'sirli olur. **örnək**: *gör, at, dişlə, danla.*
2. Sadə və düzəltmə eyləmlərin bir qismi etkən, qayıdış və qarşılıq növlərdə özəl şəkilçilər götürməklə, tə'sirli olur, **örnək**: *qaç → qaçirt, yat → yatirt.*

➤ Tə'sirsiz eyləmlərin etkən növünə aşağıdakı şəkilçiləri artırmaqla, tə'sirli olur:

- t**: *quru → qurut, bənzə → bənzət*
- ar**, -**ər**: *çix → çıxar, qop → qopar*
- ır**, -**ir**, -**ur**, -**ür**: *qaç → qaçır, piş → pişir, uç → uçur, düş → düşür*
- dır**, -**dir**, -**dur**, -**dür**:

- i. bu şəkilçilər bütün tə'sirli eyləmlərdə, tə'sirlilik dərəcəsini daha da artırmaqla, eyləmə ikinci bir dolayılı (qeyri-müstəqim) tamamlıq yaratmaqda qulluq edir, **örnək**: *yaz → yazdır, poz → pozdur, vur → vurdur, gör → gördür.*

- ii. bu şəkilçilər bütün tə'sirsiz etkən, qayıdış və qarşılıqlı eyləmləri, heç bir "gərəklilik" məzmunu ifadə etmədən, tə'sirli eyləm edir, **örnek**:
- **tə'sirsiz etkən eyləmlər**: *əs* → *əsdir*, *çaş* → *çaşdır*
 - **tə'sirsiz qayıdış eyləmlər**: *yuyun* → *yuyundur*, *deyin* → *deyindir*
 - **tə'sirsiz qarşılıq eyləmlər**: *barış* → *barışdır*, *vuruş* → *vuruşdur*
 - dar, -dər** : *qon* → *qondar*, *dön* → *döndər*
 - ız, -iz, -uz, -üz**: *qalx* → *qalxız*, *qorx* → *qorxuz*

30-cu Dərs: Eyləmlərin Növü

- 1. Etkən eyləmlər (mə'lum fe'l):** eyləmin işgöranı bəlli olsa, ona etkən eyləm deyilir. Həm tə'sirsiz, həm də tə'sirli eyləmlər etkən olar, **örnek:** *Ağşın gəldi. (tə'sirsiz), Aylar dərşini oxudu. (tə'sirli)*
- 2. Edilgən eyləm (məchul fe'l):** işgöran bəlli olmasa, eyləmə edilgən deyərlər, **örnek:** *Məktub yazıldı.*
Azərbaycan Türkcəsində eyləmləri edilgən etmək üçün işlədilən şəkilçilərin ən önəmlisi bunlardır:
-il, -il, -ul, -ül: *yazdı → yazıldı, dedi → deyildi, oydu → oyuldu, söydü → söyüldü*
-in, -in, -ul, -ül: *yoldu → yolundu, böldü → bölündü*
- 3. Qayıdış eyləmi:** eyləmin məzmunu işin nəticəsini işgöranın özünün üstünə qaytarsa, belə eyləmlərə qayıdış eyləmləri deyilər. Demək, bu eyləmlər edilgən eyləmlərin əksinədir, **örnek:** *yuyundu, sevindi, deyindi, öyündü.*
➤ Qayıdış eyləmi düzəldən şəkilçilər:
-in, -in, -un, -ün : *sev → sevindi, sür → süründü*
-il, -il, -ul, -ül: *aç → açıldı, vur → vuruldu*
- 4. Qarşılıq eyləmi:** eyləmin anlamı elə olsa ki, işi iki şəxs qarşılıqlı (mütəqabil) şəkildə görələr, belə eyləmlərə qarşılıq eyləmi deyilir. **Örnek:** *yazışmaq, vuruşmaq, görüşmək, sevişmək, sözləşmək.*
- 5. Gərəkli eyləm:** bu eyləmlərdə iş bir nəfərin buyruğu, istəyi, məsləhəti vəya tədbiri ilə ikinci vəya ikinci şəxsin yoluyla üçüncü şəxs tərəfindən görülür.

Bu eyll ml r, yalnız t 'sirli eyll ml rd n d z l r.
 rn k: *atdırmaq, oxşatdırmaq, oxutdurmaq, iřl tdirm k.*

31-ci Dərs: Eyləmlərdə Zaman

1. Keçmiş zaman: bu zaman iş və hərəkətin keçmişdə baş verdiyini bildirir:

- i. şühudi keçmiş (mütləq keçmiş): bu keçmiş zaman, işin keçmişdə baş verib qurtardığını bildirir. Onun şəkilçiləri dördçəşidli "-dı, -di, -du, -dü"-dən ibarətdir. Bu keçmiş zamanın danma əlaməti "-ma, -mə"-dir.

Şühudi Keçmişin Təsrifi

şəxs	doğrulama	danma
1-ci tək	aldım	almadım
2-ci tək	aldın	almadın
3-cü tək	aldı	almadı
1-ci toplu	aldıq	almadıq
2-ci toplu	aldınız (z)	almadınız (z)
3-cü toplu	aldılar	almadılar

- ii. nəqli keçmiş: bu zamanda, xəbər verən, keçmişdə olmuş bir işdən nəql edir, çünki özü onun görülməsinin şahidi olmamışdır. Nəqli keçmişin əlaməti dördçəşidli "-mış, -miş, -muş, -müş"-dür. Bu zamanın danma əlaməti "-ma, -mə"-dir. İkinci və üçüncü şəxslərdə, dördçəşidli "-ıb, -ib, -ub, -üb" şəkilçisini də işlədərlər.

Nəqli Keçmişin Təsrifi

şəxs	doğrulama	danma
1-ci tək	almışam	almamışam
2-ci tək	almısan=alıbsan, almısan	almamışsan=almayıbsan=almamısan
3-cü tək	almışdır=alıb(dır)	almamışdır=almayıb(dır)
1-ci toplu	almışıq	almamışıq

2-ci toplu	almışsınız (z)= alıbsınız (z)	almamışsınız (z)=almayıbsınız (z)
3-cü toplu	almışlar=alıblar	almamışlar=almayıblar

- iii. davamlı keçmiş (istimrari keçmiş): bu zaman, işin keçmişdə uzun bir müddətdə baş verdiyini bildirir. Bu zamanın əlaməti dördçəşidli *"-ırdı, -irdi, -urdu, -ürdü"* və ya ikiçəşidli *"-ardı, -ərdi"*-dən ibarətdir. Bu zamanın danma əlaməti *"-maz, -məz, -m"*-dir.

Davamlı Keçmişin Təsrifi 1

şəxs	doğrulama	danma
1-ci tək	yazırdım	yazmayırdım= yazmırdım
2-ci tək	yazırdın	yazmayırdın=yazmırdın
3-cü tək	yazırdı	yazmayırdı=yazmırdı
1-ci toplu	yazırdıq	yamayırdıq=yazmırdıq
2-ci toplu	yazırdınız (z)	yazmayırdınız=yazmırdınız (z)
3-cü toplu	yazırdılar	yazmayırdılar=yazmırdılar

Davamlı Keçmişin Təsrifi 2

şəxs	doğrulama	danma
1-ci tək	yazardım	yazmazdım
2-ci tək	yazardın	yazmazdın
3-cü tək	yazardı	yazmazdı
1-ci toplu	yazardıq	yazmazdıq
2-ci toplu	yazardınız (z)	yazmazdınız (z)
3-cü toplu	yazardılar	yazmazdılar

- iv. uzaq keçmiş (bəid keçmiş): bu zaman, işin uzaq keçmişdə baş verdiyini bildirir. Onun əlaməti dördçəşidli *"mişdi, mişdi, muşdu, müşdü"*-dən ibarətdir. Bu şəkilçilər *"miş idi"* şəklində də işlənər. Bu zamanın danma əlaməti *"-ma, -mə"*-dir.

Uzaq Keçmişin Təsrifi

şəxs	doğrulama	danma
1-ci tək	tapmış idim= tapmışdım	tapmamış idim=tapmamışdım
2-ci tək	tapmış idin= tapmışdın	tapmamış idin=tapmamışdın
3-cü tək	tapmış idi= tapmışdı	tapmamış idi=tapmamışdı

Uzaq Keçmişin Təsrifi (ardı)

şəxs	doğrulama	danma
1-ci toplu	tapmış idik= tapmışdıq	tapmamış idik=tapmamışdıq
2-ci toplu	tapmış idiniz= tapmışdınız (z)	tapmamış idiniz=tapmamışdınız
3-cü toplu	tapmış idilər= tapmışdılar	tapmamış idilər=tapmamışdılar

2. İndiki zaman: bu zaman, işin, danışılan vaxt baş verdiyini bildirir. İndiki zamanın şəkilçiləri dördçəşidli "-ir, -ir, -ur, -ür"-dən ibarətdir, nüsxə: *bil + ir → bilir, yor + ur → yorur*.

Eyləmin kökü səslə ilə qurtarsa, iki səslə arasında "-y-" hərflə gələr. Nüsxə: *de + y + ir → deyir*.

Bu zamanın danma əlamətlə "-ma, -mə" vəya yalnız "-m" hərflədir. "-ma, -mə" olsa, iki səslə arasında "-y-" hərflə gələr, nüsxə: *al + ma + yır → almayır*.

İndiki Zamanın Təsrifi

şəxs	doğrulama	danma
1-ci tək	gəlirəm	gəlməyirəm=gəlmirəm
2-ci tək	gəlirsən	gəlməyirsən=gəmirсэн
3-cü tək	gəlir	gəlməyir=gəlmir
1-ci toplu	gəlirik	gəlməyirik = gəlmirik
2-ci toplu	gəlirsiniz (z)	gəlməyirsiniz=gəlmirsiniz (z)
3-cü toplu	gəlirlər	gəlməyirlər=gəlmirlər

3. Gələcək zaman: bu zaman, işin gələcəkdə baş verdiyini bildirir:

i. qət'i gələcək: bu zaman, işin kəskinliklə gələcəkdə baş verdiyini bildirir. Onun şəkilçiləri "-acaq, -əcək"-dən ibarətdir. Bu zamanın danma əlaməti "-ma, -mə"-dir, nümunə: *alacaq, gələcək, almayacaq, gəlməyəcək*.

Bu zamanın şəkilçilərindən sonra, səslə ilə başlayan şəkilçi gəlsə, "q" hərfi "ğ"-yə və "k" hərfi "g" və ya "y"-yə çevrilər, nümunə: *alacağam, gələcəyəm*.

Qət'i Gələcəyin Təsrifi

şəxs	doğrulama	danma
1-ci tək	öyrənəcəyəm	öyrənməyəcəyəm
2-ci tək	öyrənəcəksən	öyrənməyəcəksən
3-cü tək	öyrənəcək(dir)	öyrənməyəcək(dir)
1-ci toplu	öyrənəcəyik	öyrənməyəcəyik
2-ci toplu	öyrənəcəksiniz (z)	öyrənməyəcəksiniz (z)
3-cü toplu	öyrənəcəklər = öyrənəcəkdirlər	öyrənməyəcəklər

ii. qeyri-qət'i gələcək: bu zaman, işin, yaxın gələcəkdə qeyri-qət'i şəkildə baş verəcəyini bildirir və əlaməti "-ar, -ər"-dir. Bu zamanın danma əlaməti "-m"-dir, nümunə: *gələərəm, baxaram, gəlmərəm, baxmaram*.

Qeyri-qət'i Gələcəyin Təsrifi

şəxs	doğrulama	danma
1-ci tək	gedərəm	getməərəm
2-ci tək	gedərsən	getməzsən
3-cü tək	gedər	getməz
1-ci toplu	gedərik	getmərik
2-ci toplu	gedərsiniz (z)	getməzsiniz
3-cü toplu	gedərlər	getməzlər

32-ci Dərs: Eyləmlərdə Bitişən Şəxs Əvəzliləri

1. Birinci tək şəxs: bu şəxsin əlaməti "-m"-dir, örnək: *yazdım, görürəm*.
2. Birinci toplu şəxs: bu şəxsin əlaməti "-q, -k"-dir, örnək: *yazdıq, gördük, baxırıq, gələsiyik*.
3. İkinci tək şəxs: bitişən şəxs əvəzliyi bu şəxsdə, "-n"-dir, örnək: *qaldın, gəldin, görəsən, qalmalısan*.
4. İkinci toplu şəxs: bu şəxsin bitişən əvəzliyi "-z"-dir, örnək: *yazdız, gördüz, gələcəksiniz, görmüşsünüz*.

Eyləmin kökü səssizlə bitəndə, buyuruq formasında, bitişən şəxs əvəzliyi dördçəşidli "-in, -in, -un, -ün" və ya dördçəşidli "-iz, -iz, -uz, -üz" olar, örnək: *gəlin = gəliz, baxın = baxız*.

5. Üçüncü tək şəxs: bu şəxsin, indiki zamanda, bitişən şəxs əvəzliyi olmaz. Amma başqa zamanlarda belə olar:
 - **şühudi keçmiş:** *yazdı, gəldi*
 - **uzaq keçmiş:** *yazmış idi*
 - **qeyri-qət'i gələcək:** *yazar, gələr*
 - **iltizam, arzı:** *gərək yaza*
 - **şərt:** *yazsa, getsə*

Eyləmlərin qalan zamanlarında, bu şəxsin əvəzliyi dördçəşidli "-dır, -dir, -dur, -dür"-dən ibarətdir, örnək: *yazacaqdır, görmüşdür, yazasıdır, gəlməməlidir*.

6. Üçüncü toplu şəxs: bu şəxsin bitişən şəxs əvəzliyi yalnız "-lar, -lər"-dir, örnək: *gəldilər, yazdılar, getməlidirlər, yazsınlar*.

33-cü Dərs: Eyləmin Şəkilləri

1. Buyuruq (əmr) şəkli:

i. birinci şəxs:

- **tək şəxs:** "-im, -im, -um, -üm, -yim, -yim, -yum, -yüm", örnək: gəlim, alim, vurum, görüm, qalayım, ələyim, qoruyum, sürüyüm
- **toplu şəxs:** "-aq, -ək, -yaq, -yək", örnək: alaq, gələk, qalayaq, ələyək

ii. ikinci şəxs:

- **tək şəxs:** bu şəxsdə, buyuruq eyləmin kökü olur, örnək: yaz, get, gör, vur.
- **toplu şəxs:** "-in, -in, -un, -ün, -iz, -iz, -uz, -üz", örnək: baxın, gülün, gəliz, vurun, alız, sökün, töküz

iii. üçüncü şəxs:

- **tək şəxs:** "-sın, -sın, -sun, -sün", örnək: alsın, bilsin, qoysun, görsün
- **toplu şəxs:** "-sın, -sın, -sun, -sün" + "-lar, -lər", örnək: alsınlar, bilsinlər, qoysunlar, görsünlər

2. Xəbər formasının ikinci növü (idi, imiş):

kök + zaman şəkilçisi + köməkçi eyləm + şəxs sonluğu:

i. idi:

- **nəqli xəbər forması:** yazmış idim = yazmışdım, yazmış idin = yazmışdın
- **isimlərdə:** Yaşar idi, Solmaz idi
- **sifitlərdə:** yasxşı idi, yaman idi
- **əvəzlilərdə:** bu idi, onlar idilər
- **saylarda:** az idi, çox idi

- **zərflərdə:** *bərk idi, əliboş idi*
- **anasözlərdə:** *yazmaq idi, bilmək idi*

ii. **imiş:**

- **nəqli keçmişdə:** *gəlmiş imişəm, gəlmiş imişsən, ...*
- **isimlərdə:** *Araz imiş, Maral imiş*
- **sifətlərdə:** *pis imiş, qara imiş*
- **əvəzlilərdə:** *o imiş, bunlar imişlər*
- **saylarda:** *bir imiş, altı imiş*
- **zərflərdə:** *qaça-qaça imiş*
- **anasözlərdə:** *görmək imiş, baxmaq imiş*

3. **Qeyri-şühudi şəkil:**

- **nəqli keçmişdə:** *vurmuşmuşam, vurmuşmuşsan, ...*
- **davamlı keçmişdə:** *gəlirmişdim, gəlirmişdin, ...*
- **davamlı keçmişdə (2-ci növ):** *gələrmişdim, gələrmiş -din, ...*
- **uzaq keçmişdə:** *ələmiş idimmiş, ələmişdinmiş, ...*
- **indiki zamanda:** *yazırmışam, yazırmışsan, ...*
- **qət'i gələcəkdə:** *qalayacaqmışam, qalayacaqmışsan, ...*
- **qeri-qət'i gələcəkdə:** *sürərmişəm, sürərmişsən, ...*

4. **Eyləmlərin lazım şəkli:**

- sadə forma:** kök + -ası, -əsi → *alasıyam, gedəsiyəm*
- mürəkkəb forma:** kök + -ası idi, -əsi idi → *alası idi, gedəsi idi*

5. **Eyləmin iltizam-arzı şəkli:**

- i. **sadə iltizam-arzı şəkli:** kök + -a, -ə → *qaçaq, göram*
- ii. **mürəkkəb iltizam-arzı şəkli:** gərək + kök + -a,-ə + idi → *gərək qaçaydım, gərək göraydın*

6. Eyləmin vacib şəkli:

- i. **sadə vacib şəkil:** kök + -malı,-məli → *almalıdır, bilməlidir*
- ii. **mürəkkəb vacib şəkil:** kök + -malı, -məli + idi → *yazmalıydıq, getməliydin*

7. Eyləmin davam şəkli:

- i. **sadə davam şəkli:** kök + -maqda, -məkdə → *yazmaqdaydım, gəlməkdədir*
- ii. **mürəkkəb davam şəkli:** kök + -maqda, -məkdə + idi → *oxumaqdaydılar, görməkdəydiniz*

8. Eyləmin şərt şəkli:

- i. **sadə şərt şəkli:** kök + -sa, -sə → *açsam, görsən*
- ii. **mürəkkəb şərt şəkli:** kök + -sa, -sə + idi → *açsaydın, görsəydi*

34-cü Dərs: Eyləmin Ümumi Şəkilləri

1. Eyləmin bacarıq şəkli: kök + -a, -ə + bilmək → *yaza*
bilərəm, görə bilərsən, oxuya bilir, istəyə bildik
2. Eyləmin sorğu şəkli: eyləm + -mı, -mi, -mu, -mü →
*yazdınmı?, bildinmi?, qoymuşsunuzmu?,
gördünüzmü?*

35-ci Dərs: Eyləmlik Bağlamalar

1. -ıb, -ib, -ub, -üb (-yıb, -yib, -yub, -yüb):

O kişi qurtarmayıb qoyub getdi.

2. -anda, -əndə:

Mən gedəndə kitabı apararam.

3. -arkən, -ərkən (-yarkən, -yərkən, -irkən, -irkən, -urkən, -ürkən, -yirkən, -yirkən, -yurkən, -yürkən, -mişkən, -mişkən, -muşkən, -müşkən):

Gecə yatmağa hazırlaşarkən göy guruldadı.

4. dıqda, -dikdə, -duqda, -dükdə:

Rəis içəri girdikdə hamı ayağa qalxdı.

5. -dıqca, -dikcə, -duqca, -dükcə:

Səttar xanın ölümü faciəsinə fikirləşdikdə insan təəssüflənir.

6. -ınca, -incə, -unca, -ünca (-yınca, -yincə, -yunca, -yüncə):

Ana, əsgər gedən oğlu gözdən itincə dalınca baxdı.

7. -alı, -əli (-yalı, -yəli):

Sizin yerinizə qonaq gələli halım düzəlibdir.

8. -madan, -mədən:

Çalmadan oynayır.

9. -miş, -miş, -muş, -müş:

Müəllimin dərsi qurtarmamış zəng çalındı.

10. birinci eyləm "-ar, -ər", ikinci eyləm "-maz, -məz":

Uşaq evə çatar-çatmaz su istədi.

11. -caq, -cək:

Elnaz evə yetişcək uzanıb yatdı.

12. -andan, -əndən (-yandan, -yəndən):

Su başdan aşandan sonra ya bir qarış, ya da bir arşın.

13. -an, -ən (-yan, -yən):

Uşaq dərsi oxuyan kimi başa düşdü.

14. -araq, -ərək (-yaraq, -yərək):

Babək xalqın haqsızlığını və əzilməsini düşünərək ayağa qalxdı.

15. -ana, -ənə:

Qatar gələnə qədər gözləməliyəm.

16. -dığı, -diyi, -duğu, -düyü:

Yazdığın kimi danış. Gördüyün kimi söylə.

36-cı Dərs: Zərf

Cümlələr içindəki iş və hərəkətin necə icra olunmasını, icra olunduğu zamanı, yeri, səbəbi, ... bildirən sözlərə zərf deyilir.

1. Hərəkət tərzi zərfləri:

bu zərflər "*necə?, nə cür?, nə halda?*"-ya cavab verən zərflərdir.

- i. **sadə zərflər:** *düz, tez, dik, yavaş, ...*
- ii. **düzəltmə zərflər:** *bərkdən, tərsinə, şiddətlə, igidcəsinə, yavaşca, zorakı, danışmaz, ...*
- iii. **mürəkkəb zərflər:** *gup-gup, dalbadal, birdən-birə, əl-ələ, ...*

2. Zaman zərfləri:

- i. **sadə zərflər:** *dünən, indi, ...*
- ii. **düzəltmə zərflər:** *hələlik, öncə, axşamdan, ...*
- iii. **mürəkkəb zərflər:** *tez-tez, o gün, axşam bası, aybaay, ...*

3. Yer zərfləri:

- i. **sadə zərflər:** *arxa, yan, ...*
- ii. **düzəltmə zərflər:** *yaxınlıqda, ortalığa, ...*
- iii. **mürəkkəb zərflər:** *orda, burda, bu evdə, hər yandan, bir yanda, ...*

4. Miqdar zərfləri:

- i. **sadə zərflər:** *az, çox*
- ii. **düzəltmə zərflər:** *bütünlüklə, dəfələrlə, arşınca, azdan, ...*
- iii. **mürəkkəb zərflər:** *az-az, bir-bir, bir ağız, ...*

Qaynaqça:

1. Xalqın danışıq dili.
2. "Müasir Ədəbi Azəri Dili", Dr. M.T. Zehtabi, Eldar-Aşina Yayınevləri, Təbriz, 1370 (1991).
3. "Azərbaycanca-Farsca Sözlük", B. Behzadi, Dünya Yayınevi, Tehran, 1369 (1990).
4. "Okul Sözlüğü", Türk Dil Kurumu, Ankara, 1994.